

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010374
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125010374.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. júla 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., B. E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9Nt/53/2025 zo dňa 15.04.2025 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/7/2013 zo dňa 13.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/63/2013 zo dňa 09.04.2014 bol A. B. odsúdený okrem iného aj k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom.

Uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/7/2013 zo dňa 07.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Tos/40/2018 zo dňa 25.07.2018 bolo rozhodnuté o tom, že sa v tejto skúšobnej dobe neosvedčil a že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-3T/1/2016 zo dňa 16.02.2017 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To/5/2017 zo dňa 28.03.2019 bol A. B. odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 14 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 3Nt/12/2019 zo dňa 13.05.2019 bol odsúdenému A. B. určený spoločný spôsob vyššie uvedených trestov odňatia slobody v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9Nt/53/2025 zo dňa 15.04.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 9 ods. 2, ods. 4 písm. c) Zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov zamietnutý návrh odsúdeného A. B. o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že napadnuté uznesenie je absolútne, nesprávne, svojvoľné, nezrozumiteľné aj arbitrárne, keď boli porušené hmotnoprávne

a procesnoprávne predpisy trestného práva. Uviedol, že po celú dobu výkonu trestu odňatia slobody sa správa na požadovanej úrovni, slušne a úctivo k spoluobvineným, ako aj k príslušníkom ZVJS, rešpektuje autoritu. V osobných veciach si udržiava poriadok a vždy plní príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS. Iniciatívne sa zúčastňuje procesu resocializácie, plní uložené pokyny a povinnosti, aktívne sa zapája do pracovného procesu a iných aktivít. Dôsledne dodržiava ústavný poriadok pre odsúdených a plní si všetky svoje režimové povinnosti. Nebol za celý čas výkonu trestu disciplinárne potrestaný a naopak mu boli udelené štyri disciplinárne odmeny. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa opomenul, že v trestnej vecí, v ktorej mu bol uložený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky trest vo výmere 14 rokov, v prípravnom konaní vykonával väzbu, v ktorej strávil 2 roky. Súd prvého stupňa nepochopiteľne prehliadol započítať túto väzbu do uloženého trestu (akýkoľvek údaj o započítaní tejto väzby do trestu pre účely počítania lehôt sa v napadnutom uznesení nespomína). Ďalej uviedol, že doterajší výkon trestu na neho dostatočne zapôsobil a na jeho prevýchovu nie je potrebné vykonať celý trest v podmienkach ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Dôsledne plní program zaobchádzania a postoj k trestnej činnosti má kritický. Má vytvorené rodinné prostredie, ktoré ho po celú dobu výkonu trestu odňatia slobody podporuje. S rodinou udržiava kontakt tak telefonicky, ako aj písomnou formou. Má za to, že splnil všetky formálne a materiálne podmienky, ktoré predpokladajú ustanovenia § 9 ods. 2, ods. 4 Zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a § 411 ods. 1 Tr. por. na pozitívne rozhodnutie o jeho návrhu. Na verejnom zasadnutí sa zúčastnil aj zástupca ústavu, ktorý potvrdil, že v pohovore s ním jednoznačne prezentoval kritický postoj k trestnej činnosti. Preto neobstojí záver, že nebola splnená druhá (tzv. materiálna) podmienka, keďže preukázateľne plní program zaobchádzania. Navrhol, aby krajský súd jeho návrhu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody vyhovel, prípadne aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o preradenie do miernejšieho ústavu na výkon trestu rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky a na ktorom vykonal pre svoje rozhodnutie potrebné (aj dostatočné) dokazovanie. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje preradenie.

Podľa § 9 ods. 2 zákona ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 písm. c) veta druhá zákona odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa zaoberal zákonnými podmienkami pre možné preradenie odsúdeného do miernejšieho ústavu na výkon trestu podľa § 9 ods. 2, ods. 4 písm. c) Zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Pre pozitívne rozhodnutie o preradení do ústavu s miernejším stupňom stráženia zákon stanovuje okrem formálnej podmienky (lehota na podanie návrhu) aj druhú (tzv. materiálnu) podmienku (tou je plnenie programu zaobchádzania), pričom obidve tieto zákonné podmienky musia byť splnené vždy súčasne. Avšak na druhej strane zákonodarca neurčil povinnosť pre konajúci súd/konajúce súdy preradiť do ústavu s miernejším stupňom stráženia každého odsúdeného (podľa § 9 ods. 2 zákona ...môže mu súd zmeniť...), ale rozhodnutie o tom, v akom ústave má odsúdený ďalej vykonávať uložený trest odňatia slobody, ponecháva

na jeho/ich úvahu. Pritom splnenie najmä materiálnej podmienky je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne.

Podľa § 407 ods. 3 Tr. por. ak je pri postupne uložených trestoch odňatia slobody ustanovený rôzny spôsob výkonu trestu, určí spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva.

Podľa § 411 ods. 1 veta prvá Tr. por. o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo odsúdeného, alebo aj bez takého návrhu.

Po preskúmaní veci sa krajský súd nestotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že by odsúdený A. B. v čase podania návrhu (a ani v čase vyhlásenia napadnutého uznesenia) nespĺnil formálnu podmienku pre ním navrhovanú zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody.

Keďže zákon a ani Trestný poriadok výslovne neupravujú takú situáciu, keď sa návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu podáva v situácii, že odsúdený vykonáva nie iba jeden trest odňatia slobody, ale dva a viac postupne uložených trestov odňatia slobody (ako je tomu aj v prejednávacom prípade), krajský súd dospel k záveru, že výklad relevantných zákonných ustanovení na prejednávany prípad sa vzťahujúcich (najmä ustanovení § 9 ods. 2, ods. 4 písm. c/ zákona, § 407 ods. 3 a § 411 ods. 1 Tr. por.) je potrebné urobiť v prospech odsúdeného.

Inak povedané vzhľadom na prejednávany prípad – ak boli odsúdenému A. B. postupne uložené dva tresty odňatia slobody (ktoré sa pri rozhodovaní o zmene spôsobu výkonu trestu považujú vždy za jeden trest odňatia slobody, analogicky k tomu pozri ustanovenie § 66 ods. 3 Tr. zák.), prvý trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a druhý trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, a z tohto dôvodu mu bol určený spoločný spôsob týchto postupne uložených trestov v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, má sa za to, že na výkon tohto jedného trestu odňatia slobody bol (od počiatku) zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Preto v zhode so sťažnostnými námietkami odsúdeného dospel krajský súd k záveru, že odsúdený A. B. splnil formálnu podmienku pre ním navrhovanú zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody už dňa 03.02.2025.

Správne však súd prvého stupňa zistil, že pre odsúdeným navrhovanú zmenu ústavu na výkon trestu už nie je ale splnená druhá zákonná (tzv. materiálna) podmienka.

Krajský súd k tomu uvádza, že v dvojinštannom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne závery vyvozené súdom prvého stupňa, s ktorými sa stotožnil.

Krajský súd k tomu len dodáva, že z dokazovania súdu prvého stupňa vykonaného na verejnom zasadnutí vyplynulo, že odsúdený plní iba čiastočne program zaobchádzania, z dôvodu jeho neplnenia v bode edukácia pre nekritický postoj k spáchanej trestnej činnosti.

Takéto čiastočné plnenie programu zaobchádzania odsúdeným vyplýva z hodnotenia ústavu na výkon trestu, pričom krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by hodnotenie v tomto smere akokoľvek spochybňovali, a to aj napriek tomu, že odsúdený v tomto konaní pred súdom prvého stupňa prezentoval už kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa preto aj krajský súd zastáva taký názor, že na prevýchovu odsúdeného je potrebné ďalej vplývať výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Z vyššie uvedených dôvodov, keďže odsúdený A. B. nespĺňal dôsledne všetky zákonné podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu jeho preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia, preto rozhodol krajský súd tak, že jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.